

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at genindføre godtgørelsesordningen på området for sukkerafgifter med henblik på at forbedre konkurrenceevnen hos lokale producenter af sukkerholdige produkter som eksempelvis is og kage. Godtgørelsesordningen skal genindføres med virkning fra 1. januar 2020.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Inuit Ataqatigiit både stræber efter og sætter prioriteringen af selvforsyningen her i landet højt. Og som ganske naturlig konsekvens heraf, ønsker Inuit Ataqatigiit at holde importen af varer på et så lavt niveau som det overhovedet lader sig gøre.

Selv om tallene på udenrigshandelen i forhold til tidligere år i de senere år nærmer sig balance, mener Inuit Ataqatigiit desuagtet at vores eksportproduktion og selvforsyning skal være bedre, ligesom Inuit Ataqatigiit mener, at vi skal mindske vores afhængighed af importerede varer.

Øget selvforsyning og bedre udnyttelse af vores lands ressourcer hænger uløseligt sammen, disse kan vi ikke komme uden eller undvære i vores bestræbelser for at opnå en større selvforsyning her i landet.

Der er mange levende og ikke levende ressourcer her i landet. Vores hav har masser af fisk og skaldyr. Vi har mange pattedyr både i land og til havs i rigeligt antal; rensdyr, moskusokser, okser, hvidfisk, hvaler, sæler, harer, ryper m.fl. Der er så mange ressourcer her i landet, at hvis vi ville, så kunne vi være selvforsynende.

Ud over at vi ellers kunne være selvforsynende kunne vi udnytte ressourcerne bedre. Vi bruger alt for lidt af vores lands ressourcer.

Vi kan øge værdien af vores lands ressourcer gennem bedre udnyttelse.

Som et eksempel på vores alt for ringe udnyttelse af vores ressourcer, vil jeg nævne hellefisk, torsk og rejer. Ved at udnytte hellefisk, torsk og rejer bedre kan vi lave en værdiforøgelse, til gavn for vores lands økonomi og beskæftigelse.

Vi eksporterer hellefisk og torsk ubearbejdet i for stor et omfang. Ved at eksportere disse hele, så mister vi mange penge og mange arbejdspladser.

Det er uforståeligt, at det sker mens vores land har brug for nye indtægter, hvilket er uacceptabelt.

Derfor prioriterer vi dette i Inuit Ataqatigiit – dette for at øge selvforsyningen samt at øge selvforsøgelsen.

Inuit Ataqatigiit mener, at alle varer der er produceret af vores ressourcer, skal være mere udbredte i vores butikker.

Ud over fisk samt pattedyr på land og hav, så har vi blomster og bær indenlands som vi kan udnytte.

Heldigvis har vi medborgere som er dygtige til at udnytte vores lands ressourcer og som kan producere varer af disse.

Disse er dem der kan lave læskedrikke og marmelade af vores lands ressourcer.

Bryggerier der udnytter vores lands ressourcer, bliver mere synlige, ikke mindst dem der kan bruge ressourcer til at producere marmelade og som har vilje til opstarte produktion begynder vi at høre om.

Hvis vi kunne skabe flere bryggerier og marmeladefabrikker der udnytter vores lands ressourcer, så kunne vi på sigt skabe mange nye arbejdspladser.

Et af de barrierer der er på disse, er sukkerafgiften. Desværre har vi afskaffet refusion af sukkerafgiften i 2007.

Inuit Ataqatigiit mener at denne afskaffelse er forældet og ikke længere passer ind i vores tid. Inuit Ataqatigiit er parate til at debattere genovervejelser af afgifter.

I vores bestræbelser for at øge selvforsyningen kan vi ikke komme uden om at skulle videreudvikle landbruget. Lad os udvikle vores mange muligheder for øget kødforsyning. Lad os benytte vores kyndige landsmænd.

Derfor ønsker Inuit Ataqatigiit at takke forslagsstiller medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Inuit Ataqatigiit for dette interessante og vigtige forslag.

Derfor støtter Inuit Ataqatigiit dette forslag og indstiller den til behandling i relevant udvalg.

Tak

Peter Olsen